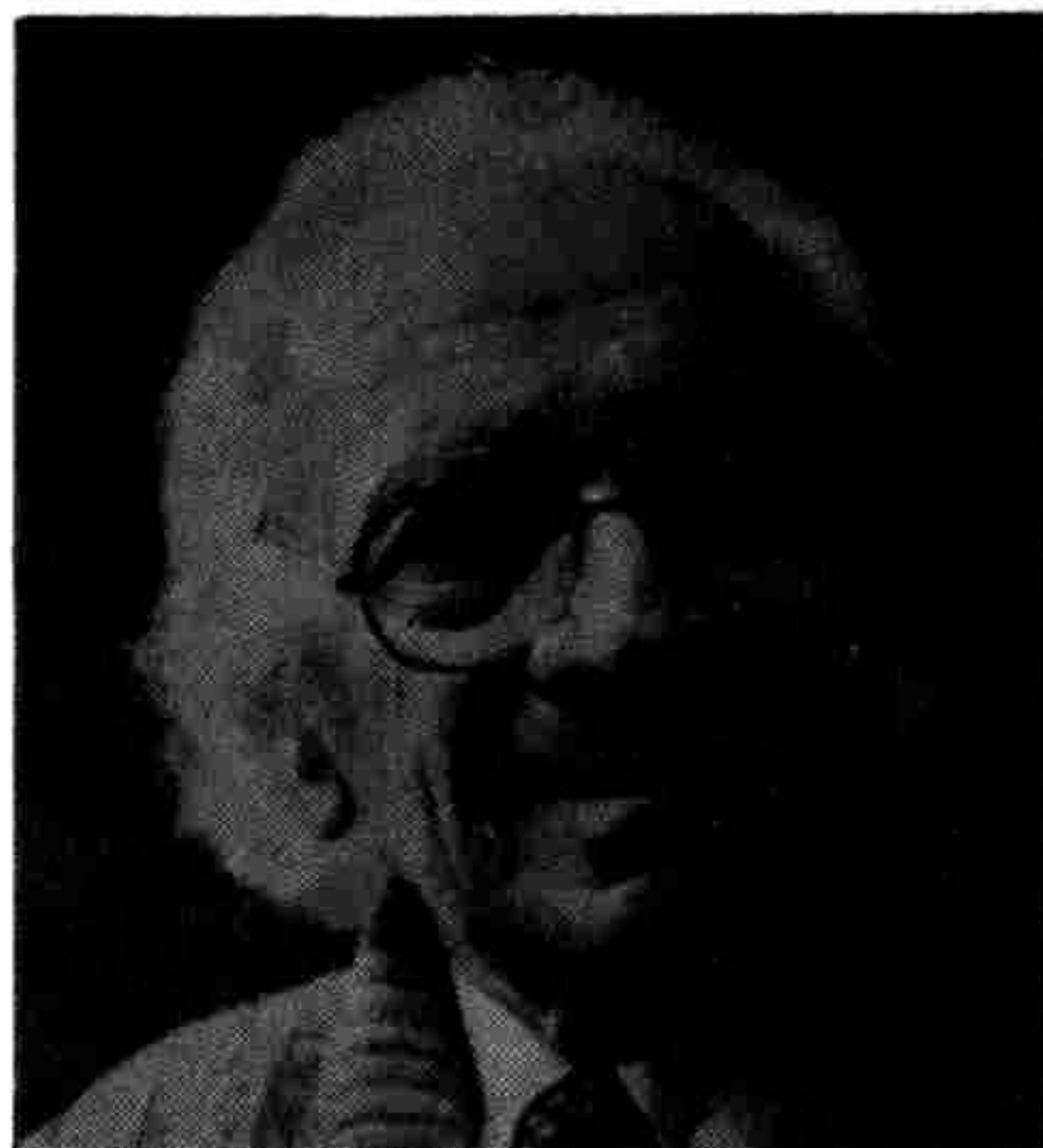

ОБРЕН ЈОВАНОВИЋ
(1898—1988)

Овог лета умро је Обрен Јовановић, познати ваљевски фотограф. Његово радно место није било само атеље, већ и фабрика, школа, град, село, речју живот на одређеном простору.

Ваљево до појаве Обрена Јовановића није имало свог фотохроничара, који је скоро четрдесет година снимао догађаје и личности: партизанске колоне у тек ослобођеном Ваљеву, митинге, ударнике и рационализаторе, првомајске параде, радне акције, долазак друга Тита и других високих руководиоца у Ваљево.

Многе значајне догађаје — отварање нових фабрика, достигнућа у пољопривреди, изградњу пруге Београд—Бар и пролазак првог воза на тој прузи (био је један од првих почасних путника), градњу електричне мреже, водовода, канализације, нестанак старог Ваљева и настанак нових здања, неуморно је снимао Обрен Јовановић.

Културни догађаји, збивања у школству, спортске манифестације, изложбе и разни јубилеји, незамисливи су без овог мајстора камере.

Његове фотографије објављиване су у листу „Напред” и разним монографијама.

Изузетан документарни материјал овог врсног фотографа нашао је место у Народном музеју у Ваљеву у импозантном броју од 13.000 негатива и 4.000 фотографија, затим у збирци фотографија у Међуопштинском историјском архиву у Ваљеву, као и албумима расутиим по многим ваљевским колективима.

Изванредан осећај за догађаје историјских димензија, учинили су да велики број снимака из ове институције богате заоставштине буде незаобилазан извор за историчаре. Те фотографије иду упоредо са историјским документом, а по нечему га, у снази израза и надмашују. Сви они који се баве или ће се бавити историјом Ваљева у социјалистичком периоду, обавезно ће користити фотографије Обрена Јовановића које су драгоцене због своје информативне вредности. Њих карактерише уверљивост, сугестивност, животност и истинитост.

Дело Обрена Јовановића је драгоцено сведочанство о једном врло значајном раздобљу у историји града на Колубари.

Милан Трипковић